

Mantras Devi Dhyānam

Mahādurgā Dhyānam

विद्युदामसमप्रभां मृगपतिस्कंधस्थितां भीषणां
कन्याभिः करवालखेटविलसद्धस्ताभिरासेविताम् ।
हस्तैश्चक्रदरालिखेटविशिखांश्चापं गुणं तर्जनीं
बिभ्राणामनलात्मिकां शशिधरां दुर्गां त्रिनेत्रां भजे ॥

*vidyud-dāma-samaprabhām mrgapati-skandha-sthitām bhīṣanām
kanyābhiḥ karavāla-kheṭa-vilasadd-hastābhir āsevitām |
hastaiś cakra-darāli-kheṭa-viśikhāṁś cāpām guṇām tarjanīm
bibhrāṇām analātmikām śāsi-dharām durgām tri-netrām bhaje ||*

Adoro a Durga, que brilla como el relámpago y cabalga
en el lomo de un león;
que es honrada por doncellas de espadas fulgurantes
y escudos en las manos;
que es aterradora y sostiene en las manos un disco, un mazo,
una espada, un escudo y un arco y flecha;
que tiene una naturaleza ardiente, lleva la luna y posee tres ojos.

Mahākālī Dhyānam

खङ्गं चक्रगदेषु चापपरिघाशूलं भुशुंडीं शिरः
शंखं संदधतीं करैस्त्रिनयनां सर्वांगभूषावृताम् ।
नीलाशमद्युतिमास्यपाददशकां सेवे महाकालिकां
यामस्तौत्स्वपिते हरौ कमलजो हंतुं मधुं कैटभम् ॥

*khadgam cakra-gadeṣu-cāpa-parighāñ śūlam bhuśuṇḍīm śirah
śaṅkham sandadhatīm karais tri-nayanām sarvāṅga-bhūṣāvṛtām |
nīlāśma-dyutim āsy-a-pāda-daśakām seve mahākālikām
yām astaut svapite harau kamalajo hantum madhum kaiṭabham //*

Honro a Mahakali, que sostiene en sus manos una espada, un disco, un mazo, una flecha, un arco, un garrote de hierro, una lanza, una honda, una cabeza y una caracola; que tiene tres ojos; cuyos miembros están todos adornados y destellan como un zafiro azul; que tiene diez caras y diez pies; y a quien Brahma imploró matar a los demonios Madhu y Kaitabha mientras Vishnu dormía.

Mahālakshmī Dhyānam

अक्षस्रकपरशूगदेषुकुलिशं पद्मं धनुः कुण्डिकां
दण्डं शक्तिमसि॒ं च चर्म जलजं घंटा॑ं सुराभाजनम् ।
शूलं पाशसुदर्शने॒ च दधती॑ं हस्तैः॒ प्रवालप्रभां
सेवे॒ सैरिभमर्दिनीमिह॒ महालक्ष्मी॑ं सरोजस्थिताम् ॥

*akṣasrak-parasū-gadeṣu-kuliśam padmaṁ dhanuh kuṇḍikāṁ
danḍam śaktim asim ca carma jalajam ghaṇṭāṁ surā-bhājanam |
śūlam pāśa-sudarśane ca dadhatīm hastaiḥ pravāla-prabhām
seve sairibha-mardinīm iha mahālakṣmīm saroja-sthitām ||*

Honro a Mahalakshmi, quien mató al demonio búfalo
(Mahishasura),
resplandeciendo con el tono del coral.

De pie sobre un loto, sostiene en sus manos un *mala*
(cuentas de oración),
un hacha, un mazo, una flecha, un rayo, un loto, un arco,
un cuenco de agua, un bastón, una lanza, una espada, un escudo,
una caracola, una campana, una copa de vino, un tridente, un lazo
y el disco *sudárshana*.

Mahāsarasvatī Dhyānam

घंटाशूलहलानि शंखमुसले चक्रं धनुः सायकं
हस्ताब्जैर्दधतीं घनांतविलसच्छीतांशुतुल्यप्रभाम् ।
गौरीदेहसमुद्भवां त्रिजगतामाधारभूतां महा -
पूर्वामत्र सरस्वतीमनुभजे शुंभादिदैत्यादिनीम् ॥

*ghaṇṭā-śūla-halāni śaṅkha-musale cakram dhanuh sāyakam
hastābjair dadhatīm ghanānta-vilasac-chītāṁśu-tulya-prabhām |
gaurī-deha-samudbhavām tri-jagatām ādhāra-bhūtām mahā-
pūrvām atra sarasvatīm anubhaje śumbhādi-daityārdinīm ||*

Ahora, adoro a Sarásvati, que lleva en sus manos de loto una campana, un tridente, un arado, una caracola, un mazo, un disco, un arco y una flecha; que es refulgente como la luna radiante en un cielo sin nubes; que emergió del cuerpo de Gauri; que es el gran comienzo, el fundamento de los tres mundos, y quien dio muerte a Shumbha y los otros demonios.

